

«Θα βρήτε χάρι, θα βρήτε ελάφρωσι στα πάθη..» (Γέροντας Εφραίμ, Προηγούμενος Ι.Μ. Φιλοθέου)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=151644>]

Λοιπόν αυτή η προσευχή κατ' αυτήν την έννοια, αφού δημιουργήση μέσα την θέρμην, θα δημιουργηθή μια φλόγα μέσα στην ψυχή, αφού η προσευχή θα κινή την θέρμην και η θέρμη θα γεννά την προσευχή. Και αφού γίνη αυτό το πράγμα, θα δήτε τότε καίγονται και οι αδυναμίες, καίγονται και οι λογισμοί, καίγονται και τα πάθη λίγο - λίγο και καταλήγουμε στην καθαρότητα της καρδιάς, οπότε θάρθη ο Πατήρ, ο Υιός και το Άγιον Πνεύμα και θα δημιουργήσουν Μονήν και κατοικίαν.

Λένε οι Πατέρες, ότι ο νούς εύκολα μολύνεται και εύκολα καθαρίζεται. Η καρδιά δυσκόλως καθαρίζεται και δυσκόλως μολύνεται. Μόλις πάει το κακό στο νου αμέσως μολύνθηκε ο νούς, ενώ η καρδιά δεν έγινε αμέσως και μέτοχος του κακού λογισμού. Έτσι όταν η καρδιά δημιουργήσει κατάσταση πνευματική και ύστερα κάπως την χάσει και αρχίσει ο νούς να μολύνεται, η καρδιά εύκολα δεν αλλάζει διότι προηγουμένως, είχε αλλοιωθεί από την θείαν χάριν, και έτσι σιγά - σιγά προχωράει το κακό. Γι' αυτό χρειάζεται η προσευχή· γιατί μετασχηματίζει την καρδιά από σαρκική και εμπαθή και εγωιστική, σε αγαθή, ώστε να μή αισθάνεται πάθος. Και όταν καθαρισθή το κέντρον, όλη η περιφέρεια και η ακτίνα θα γίνη καθαρή.

Η προσευχή θα διώξη και την απελπισία, την απόγνωσι, την αμέλεια και την ραθυμία, διότι θα δημιουργήσει νέαν προαίρεσιν, νέον κόπον, νέους αγώνας. Και τότε αν αισθανθούμε αυτό το πράγμα, θα εννοήσουμε ακριβώς τον καρπόν της προσευχής, τον σκοπόν της προσευχής.

Τότε θα καταλάβωμε και την βασιλεία των ουρανών που είναι μέσα στην καρδιά μας «Η βασιλεία του Θεού εντός ημών εστί». Εκεί μέσα μ' αυτό το σκάψιμο που θα κάνουμε, με την εισπνοή και την εκπνοή προσπαθώντας ο νους να είναι μέσα, να προσέχη στα λόγια της ευχής, ανέβα - κατέβα η προσευχή, σκάβουμε έτσι, σκάβουμε - σκάβουμε και θα βρούμε τον Μαργαρίτη τον κεκρυμμένο. Ποιός είναι ο Μαργαρίτης; Είναι η χάρις του Αγίου Πνεύματος, την οποίαν πήραμε όταν

βαπτισθήκαμε. Αλλά είτε διότι δεν το διδαχθήκαμε, είτε επειδή προχωρήσαμε στα πάθη, παραχώθηκε η θεία χάρις του βαπτίσματος και δεν μπορεί να δημιουργήσει διαύγεια. Συνεπώς φταίνε τα πάθη μας. Αλλά ψάχνοντας – ψάχνοντας με την εισπνοή και την εκπνοή, με την προσπάθεια αυτή πετάμε τις σαβούρες. ... Έτσι είτε έβγαζε κέρδος από την προσευχή, είτε από την θεωρία, και περνούσαν έτσι επτά, οκτώ, εννέα ώρες.

Προσεύχεσαι, προσεύχεσαι και νόμιζες ότι τώρα άρχισες την προσευχή. Τί είναι δύο, τρεις, τέσσερες ώρες; Και αν ο νούς θέλει να ξεφύγει, ας πούμε να ξεσκάσει, πάλι τον τραβάει σαν να είναι ένα πράγμα πάνω στην καρδιά και τον τραβάει εκεί. Μια έλξις γίνεται και σιγά – σιγά ο άνθρωπος μ' αυτήν την αδολεσχία και μ' αυτήν την προσευχήν τελειοποιείται έσωθεν και η καρδιά καθαρίζεται όλο και περισσότερο και μετά αποκτά την καρδιακή προσευχή, μετά έρχονται καταστάσεις. Μόνος του ο νούς παρακολουθεί την καρδιά να λήη την ευχή· δεν χρειάζεται εισπνοή και εκπνοή, όταν έλθη αυτή η κατάσταση. Αυτή λέγεται καρδιακή ευχή.

Οι Πατέρες μας, αφού αδολεσχούσαν έτσι στην ευχή και σιγά – σιγά είχαν θέρμη, μετά είχαν έρωτα Θεού και μετά, αφού μεγάλωνε πολύ ο Θεός έρωτας, έβγαιναν από τον εαυτό τους και έρχονταν σε θεωρία, είχαν εκστάσεις. Τους έπαιρνε ο Θεός· ψυχικώς τους έπαιρνε; σωματικώς; δεν έχει σημασία, πάντως έφευγαν από τον εαυτόν τους. Δεν καταλαβαίνει ο άνθρωπος, αν πηγαίνει επάνω με την καρδιά ή με το σώμα. Μόνο καταλαβαίνει ότι η κατάσταση της προσευχής τον έφερε στην θεωρία.

Βλέπουμε πόσο βοηθάει αυτός ο τρόπος για την επιτυχία της αδιαλείπτου προσευχής. Αυτός που εξασκεί έτσι την προσευχή και στη δουλειά επάνω, στο εργόχειρο, χωρίς να το θέλη, θα κάμνη εισπνοή και εκπνοή με την ευχή. Θα κολλήσει πάνω στην εισπνοή και την εκπνοή η προσευχή. Με την εισπνοή που θα παίρνη, θα αρχίζει χωρίς να το θέλη να λήη την ευχή. Τόσο ωραίο αποτέλεσμα φέρνει αυτός ο τρόπος.

Θα πρέπει με πόθο, με προθυμία, με ζήλο ν' αρχίσουμε. Λίγο δυσκολία στην αρχή, αλλά κατόπιν θ' ανοίξη ο δρόμος και μετά δεν σταματάει κανένας τον άνθρωπο. Ό,τι θέλουν ας πουν υστέρα οι άλλοι. Έχει γλυκαθεί η ψυχή του και δεν τον σταματάει κανείς. Θα δήτε τότε, ότι θα βρήτε χάρι, θα βρήτε ελάφρωσι στα πάθη. Τόση ελάφρωσι στα πάθη θα βρήτε και κυρίως στους αισχρούς λογισμούς, θα βρήτε μεγάλη ανακούφισι. Θα εξαλειφθούν συν τω χρόνω, θα εξαλειφθούν από τον νουν διά της προσευχής, η δε καρδιά θα γίνη τελείως καλά. Θα γίνη παιδική καρδιά, δεν θα αισθάνεται τίποτε. Θα τα βλέπη όλα φυσιολογικά.

(συνεχίζεται)